

7. Текст песни [Барбара](http://song-txt.ru/?mode=song&id=3055616) - Я Везучая <http://song-txt.ru/?mode=song&id=3055616>

PREMISE PSIHOPEdagogICE ALE MOTIVAȚIEI ÎNVĂȚĂRII LIMBII ENGLEZE

*BABĂRĂ Eugenia, dr. conf. univ.
VERDEȘ Maria-Rocselana, doctorandă
USATÎI Larisa, doctorandă*

Rezumat

The article deals with the role played by motivation from the psychological and pedagogical points of view in learning English. Motivation is the driving force in learning and is primordial in the process of personality development and the cognitive necessities. Instruction motivation consists of a complex of factors which change and form relations with each other continually.

Actualmente scopul învățării limbii engleze este de a dezvolta un repertoriu comunicativ în care sunt antrenate toate capacitățile lingvistice. Din momentul recunoașterii că învățarea limbii engleze este o muncă asiduă, dezvoltarea motivației, capacității și încrederii de a înfrunta o noua experiență comunicativă devine o necesitate primordială.

În ultimul timp s-a modificat scopul învățării limbii engleze, deoarece problema se pune nu de a cunoaște două, trei sau chiar mai multe limbi luate izolat, ci de a forma un repertoriu comunicativ în care sunt antrenate toate componentele comunicative, acestea presupunând că studenții să-și dezvolte o competență comunicativă în baza mai multor limbi.

În dicționarele de psihologie, motivația este definită ca factor psihologic sau ansamblu de factori ce îl predispune sau îl determină pe individ să întreprindă o anumită acțiune ori să tindă spre anumite scopuri. Motivația de tip psihologic constituie una dintre cele mai pregnante și mai constante influențe asupra dezvoltării recente a

lingvisticii aplicate. Prin motivație subînțelegem un sistem de intenții: motive, necesități, interese, tendințe, atracții, obiective motivaționale sau dispoziții, idealuri.

Motivația include toate tipurile de intenții, și anume: necesitățile, interesele, motivele, scopurile, predispozițiile, obiectivele, etc., adică motivația este determinarea subiectivă a comportamentului omului influențat de procesul reflectării ei. Motivația, pentru învățare, este forța motrice și primordială în procesul dezvoltării personalității, a necesităților ei cognitive. Motivația instruirii, în totalitatea sa, nu este suma motivațiilor învățării unor subiecte, ci e o formațiune nouă, mai complexă, posedând caracteristici specifice. Înțelegem prin motivația instruirii (învățării) un complex de intenții spre activitatea instructivă; motivația instruirii se constituie dintr-un complex de factori care se schimbă și formează relații noi unul cu altul continuu. Roman Jakobson vorbește despre posibilitatea utilizării termenului „motivație” în sens restrâns sau larg. *Stricto sensu*, vorbim despre motivația formelor concrete de comportament al omului, *lato sensu*, este vorba de totalitatea momentelor psihologice care definesc comportamentul omului în întregime.

Sintetizând elementele comune ale acestor definiții, se poate conchide că orientarea psihologică pornește de la ipoteza că orice intenție de comunicare are o bază psihologică subiacentă: enunțul exprimă motivațiile, atitudinile, predispozițiile afective ale subiectului vorbitor, emiterea mesajului verbalizat fiind dependentă de stările psihologice care se organizează la nivel individual sau de grup. Informația asupra acestor stări psihologice poate îmbrăca forme lingvistice diferite, dependente de stările psihologice de bază. Dintr-o altă perspectivă, se poate aprecia că studiul actelor de vorbire, al modalităților, al limbajului expresiv se înscrie tot în acest cadru.

Specificul motivației în însușirea limbii engleze este definit de însuși particularitatea disciplinei „limbă străină”, care diferă de alte

discipline. Mai întâi de toate, acest specific este concentrat într-o schimbare a gândirii. În predarea limbii engleze, profesorul tinde spre dezvoltarea gândirii în această limbă. Specificul acestei limbi se concentrează în „neobiectivitatea” lui, profesorul trebuie să găsească „obiectul”, să umple predarea limbii engleze cu un conținut care să corespundă cerințelor și intereselor studenților. Această caracteristică a limbii engleze este legată de o alta, și anume, de lipsa anumitor limite ale limbii străine ca obiect de studiu. Una dintre particularitățile caracteristice ale limbii engleze este caracterul creativ al limbajului, în general, și al limbajului străin, în particular. În procesul de predare-învățare a limbii engleze apar pregnant caracteristicile de personalitate a studenților, se observă mai clar legătura acestora cu succesul în învățare. În afară de aceasta, o caracteristică importantă a limbii engleze constă în faptul că posedarea fragmentală a unor aspecte ale ei nu are valoare independentă (comparativ cu asemenea discipline ca geografia, istoria etc.); doar posedarea integrală a limbii îl face pe student să conștientizeze utilitatea ei.

În crearea motivației necesare pentru însușirea limbii engleze se presupun următoarele:

- *formarea necesității cognitiv-comunicative;*
- *valoarea educativă a conținutului materialului de studiu, care contribuie la dezvoltarea generală și cognitivă a studentului;*
- *realizarea abordării activității personale.*

Formarea necesității cognitiv-comunicative presupune că limba engleză, ca și cea maternă, este un mijloc de comunicare. Pentru a comunica este nevoie de un motiv, de o necesitate care trebuie format(ă).

Valoarea educativă a conținutului materialului de studiu care contribuie la dezvoltarea generală și cognitivă a studentului – când această necesitate deja este formată, studentului i se propune un conținut obiectiv-semantic corespunzător ce ar satisface necesitatea în cauză. A treia condiție înseamnă că studentul, însumând toate

particularitățile psihologice individuale, se află în centrul atenției învățării; deoarece tocmai de pe poziția studentului se definesc scopurile cursului.

Abordarea personal-activă presupune relații de egalitate între profesor și student ca parteneri ai comunicării.

Atitudinea față de obiectul de studiu se formează din două componente: interesul față de acest obiect și conștientizarea importanței lui. De regulă, însușirea limbii engleze nu este atât de afectivă, fapt care diminuează importanța ei și interesul față de ea. **Motivația internă** se împarte în trei categorii de bază:

- *comunicativă (asigură intenția limbajului și interesul situațional);*
- *operațional-instrumentală (asigură interesul procesual);*
- *cognitivă (asigură interesul cognitiv față de obiect).*

Motivația externă ține de categoria social-condiționată (legată de motivele personale, de conștientizarea de către studenți a necesității sociale, adică a sensului învățării) și personal-condiționată (care asigură conștientizarea necesității cunoașterii limbii engleze pentru viitorul serviciu, studii). Dacă analizăm intenția profesională în calitate de factor stimulator, atunci aceasta poate intra în componența oricărui tip de motivații numite mai sus.

Conștientizarea scopurilor studierii limbii engleze nu întotdeauna este un puternic mijloc de motivare, capabil de a menține activitatea cognitivă a studenților la nivelul corespunzător. Această activitate poate fi menținută de funcționarea motivelor procesuale actual-funcționale (bazate pe interesele cognitive ale studenților pentru limba studiată).

Investigațiile aspectului afectiv au fost determinate de afirmația că aspectul cognitiv nu este unicul în studierea limbii engleze. Unii autori constată faptul că comportamentul afectiv are o anumită pondere, iar uneori chiar mult mai mare în studierea limbii engleze, decât aptitudinile cognitive concentrate în înclinații sau capacități.

Condițiile studierii pot fi schimbate și ajustate cel mai ușor la mediul social și lingvistic și la particularitățile fiecărui student.

Se menționează următoarele condiții de învățare a limbii engleze:

- *formarea, dezvoltarea, educarea unei personalități social-active;*

- *creșterea permanentă a competenței profesionale a studenților;*

- *creșterea și extinderea culturii generale, a culturii comportamentului lingvistic, a comunicării lingvistice a studenților.*

Abordarea comunicativă a limbii la orele de limbă engleză poate asigura sporirea motivației față de studierea acesteia. Importanța abordării comunicative față de studierea limbii engleze se demonstrează și prin aceea că o astfel de abordare favorizează formarea personalității. Aceasta înseamnă că anume în cadrul abordării comunicative se iau în considerație interesele, experiența, viziunea despre lume a studenților și procesul studierii demarează nu prin asimilarea temelor, ci pe baza discuțiilor despre problemele țării date, ale societății, ale unei instituții de învățământ concrete, ale fiecărui student în parte. Motivația va fi cu atât mai sporită, cu cât mai instructivă va fi activitatea. Prin transformarea condiției învățării în condiție a comunicării, având semnificație personală pentru studenți, se creează condiții pentru creșterea evidentă a nivelului motivației posedării limbii și limbajului. Organizarea comunicării va favoriza transferul motivației exterioare/externe în cea internă, iar pe viitor motivația internă pentru posedarea limbii engleze poate trece în motivație pentru comunicare în limba străină.

Bibliografie

1. Bucun, N., Musteață, S., Guțu, V., et al., Bazele Științifice ale dezvoltării Învățământului în Moldova, Prometeu, Chișinău, 1997.
2. Deci, E. L., and Ryan, R. M., Intrinsic Motivation and Self Determination in Human Behavior, Plenum Press, New York, 1995.

3. Dewey, I., Fundamente pentru o știință a educației, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1992.
4. Friske, I., Introducere în Științele Comunicării, Polirom, Iași, 2003.
5. Jakobson, R. Lingvistica generală, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1991.
6. Slama-Cazacu, T., Psiholingvistica – o știință a comunicării, ALL Educațional, București, 1999.

DISTINCTIVE FUNCTION OF WORD STRESS IN ENGLISH AND ROMANIAN

(Based on noun-verb and verb-noun)

CARACAȘ Olimpia, lector superior

Rezumat

Articolul abordează unele particularități ale accentului în limba engleză. Funcția gramaticală a unui cuvânt poate determina accentul în unele cazuri în care același cuvânt poate avea funcții gramaticale deosebite. Ele au accentul pe prima silabă când au funcția de substantive și pe a doua silabă când sunt verbe. Trecerea accentului de pe o silabă pe alta atrage după sine, în cele mai multe cazuri, reducerea sau neutralizarea vocalei din silaba neaccentuată.

The language, the choice and fluency of expression in oral or written speech is an essential element, it is even a criterion of culture. From a person's writing one can learn the cultural level of that person.

Language is regarded to be a means of communication and thinking, as well as an object of understanding. That is why the study of languages and the investigations and researches done in the field of language study, will never stop and there will be always something new to be discovered.

The learning of a foreign language (the English one, in our case) is not an easy matter. One problem that causes the great deal of